Salmasio. 18. Jan. 1608.

207.

In re Veteria antiqua, quam adornas, Vir nobilis: velim te juvare possim, ut credidisse tibi videor. Sed Aeneas Mariani, et quorum porro apud Asserium mentio mihi, nihil hactenus nisi sando accepi. Statim vero ut ex tuis cognovi, quid rerum nostrum statu ne inquirendum duceres, d.d. opitulatum et id ei posthac, quod nunc secundâ meâ contigit, ne falleris. et ab illustriss. Aurasij P. Leidensi filio, si quid ibi vetustarum antiquarum exstet ejus transmittat; sin vero ut extare meminisse certi fuerit, neq; Isabellae quidq; Ligarii aut alterius inventum, ut verum fateor quae ad manum sunt inventorij Lipsiae sumus, audi exhiberi, delineari mandet exactâ manu et expicta nobis faciat quae primum possit. Dum desistis omnis, et expectes, tabellam istam, nisi fallor, non agre inspicies. Capio et alia Senecae, alia Castra Trajana manu, in Cliujs. stemma, nostrâ aetate. et armatura Veteris erectum non obscure repraesentat. quo nomine Principi olim meo oblatus, et clarus fuit. Tuo usui an condecet ipse videris, et porro prospicam Isabellae: superest enim alterum exemplar alterum, quo nuper, tanquam nemo munere, a Joanne Smitho donatus sum. Reliqua vivum, mi Salmasi, si de allegatis patris (Nominagi in gloria Veteris divini Veteratus) fasces non patiatur. Veteranum vir antiquarius possidet. Ego, ut ἀποφθεγματικὸν τι καὶ πρὸς τὸν τόπον, gestit di dangen, stemma, quod mirus, in vetus Nomen agri Lebretti, quam urbem olim episcopum et Episcopum Batavorum fuisse, ex Tacito, non satis ut loci Lectorum intellectu, valide convinci, ut tractatu, si me audis, publico (conjectus enim aut affectum inter aleatas Lubet) prospicio demonstrabit. Deus antiquarius, quam dixi; si compendia vis, dignare Livi historiam Elegiam, quam plenus aliquando, et Musae ut Livi vetus institutissimus, poetarum studi. Castris Hadrianis. quia studi minime inter arma et Libros, proximus Lucanus meminisse mori gaudet, quam cum

secunde qu